

POSTANOWIENIE

Dnia 7 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 2025 r.

w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron,

w sprawie **R. B.**,

skazanego z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i in.,

wniosku obrońcy z urzędu o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2022 r. w przedmiocie przyznania wynagrodzenia za udzielenie skazanemu pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k. oraz § 11 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w zw. z § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu

p o s t a n o w i ł:

uzupełniając zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu r. pr. K. T. – Kancelaria Adwokata i Radcy Prawnego T. s.c. w O. – kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote i osiemdziesiąt groszy), w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji na rzecz skazanego R. B. .

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 626 § 2 k.p.k., jeśli w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie nie zamieszczono rozstrzygnięcia o kosztach, jak również, gdy zachodzi konieczność dodatkowego ustalenia ich wysokości lub rozstrzygnięcia o kosztach postępowania wykonawczego, orzeczenie w tym przedmiocie wydaje odpowiednio sąd pierwszej instancji, sąd odwoławczy, a w zakresie dodatkowego ustalenia wysokości kosztów także referendarz sądowy właściwego sądu. Przepis ten znajduje zastosowanie w postępowaniu kasacyjnym w związku z wyraźnym odesłaniem (art. 637a k.p.k.).

W orzeczeniu kończącym postępowanie kasacyjne w sprawie (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2022 r.) rozstrzygnięto co do zasady o kosztach sądowych związanych z tym postępowaniem (w tym zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu r. pr. K. T. – Kancelaria Adwokata i Radcy Prawnego T. s.c. w O. – kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote i osiemdziesiąt groszy), w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji na rzecz skazanego R. B. — pkt. 3), jednakże — przy uwzględnieniu treści wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 kwietnia 2023 r., sygn. SK 53/22 (Dz. U. z 2023 r. poz. 846) — zachodzi konieczność ich dodatkowego ustalenia. Zgodnie bowiem z tym wyrokiem, § 4 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu, z dniem 4 maja 2023 r. częściowo został uznany za niezgodny z przepisami Konstytucji RP. Wymieniony wyżej przepis utracił moc w zakresie, w jakim przewiduje wysokość opłaty stanowiącej koszty nieopłaconej pomocy prawnej ponoszonej przez Skarb Państwa udzielonej przez radcę prawnego z urzędu w wysokości niższej niż stawka minimalna opłat za czynności radców prawnych określonych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 265, z późn. zm.), wydanym na podstawie art. 22⁵ ust. 2 i 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1166), dotyczącym stawek minimalnych w sprawach prowadzonych z wyboru (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 października 2023 r., IV KK 332/23, LEX nr 3782142).

Zgodnie ze stanem prawnym ukształtowanym ww. wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego, podstawą ustalenia wynagrodzenia obrońcy w przedmiotowej sprawie były przepisy rozporządzenia z dnia 22 października 2015 r. z uwzględnieniem §4 ust. 3 rozporządzenia z dnia 3 października 2016 r. Należne wynagrodzenie obrońcy w urzędzie w tej sprawie wynosi zatem 720 zł (§ 11 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych) i to od tej kwoty należy naliczyć podatek od towarów i usług (§ 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu).

Na marginesie jedynie wskazać należy, że w sprawie niniejszej nie ma zastosowania obowiązujące aktualnie rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. z 2024 r. poz. 764), albowiem przedmiotowa sprawa (I KK 48/22) została wszczęta i zakończona przed dniem wejścia w życie ww. rozporządzenia (tj. przed 5 czerwca 2024 r.), a mianowicie w dniu 4 stycznia 2023 r. Z § 24 ww. rozporządzenia wynika zaś, że przepisy tego rozporządzenia stosuje się do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie tego rozporządzenia, a taka sytuacja – jak wskazano wyżej – nie wystąpiła w przedmiotowej sprawie.

Uwzględniając zatem okoliczność, iż zasądzona postanowieniem z dnia 26 października 2022 r. kwota 442,80 zł *netto*, czyli 360 zł plus VAT stanowiła połowę należnej kwoty należało dodatkowo ustalić wysokość zasądzzonego na rzecz obrońcy wynagrodzenia przez podwyższenie tej kwoty o kwotę 360 zł (oraz przewidziany przez ustawę podatek od towarów i usług), czyli o kwotę 442,80 zł wyliczoną według stawki podatku obowiązującej dla tego rodzaju czynności na podstawie właściwych przepisów.

[SOP]

[a.ł.]

